

OTTO ERNEST WÄNTTINEN 1871-1922

Otto Ernest Wänttinen syntyi Viipurissa vuonna 1871 Heikki (Henrik) ja Anna Lovisa Wänttisen neljänneksi lapseksi. Heikin sukujuuret ulottuvat Heinävedelle, mutta perhe vaikutti Viipurissa.

Ernest sai hyvän koulutuksen ja suoritti ylioppilastutkinnon Viipurin ruotsalaisesta lyseosta 1890. Sen jälkeen hän lähti Helsingin yliopistoon opiskelemaan ja hän suoritti filosofian kandidaatin tutkinnon 1894 pääaineina matematiikka ja fysiikka ja samana vuonna kasvatusopin tutkinnon. Hän valmistui siis valmistua luonnontieteiden opettajaksi. Jo ylioppilasvuosinaan hän oli toiminut yksityisopettajana. Sittemmin hän toimi väliaikaisena opettajana Sortavalan seminaarissa, Kuopion ruotsalaisessa yhteiskoulussa ja Helsingin ruotsalaisessa reaalikoulussa, kunnes hänet valittiin 1896 Kotkan suomalaisen yhteiskoulun johtajaksi sekä matematiikan ja fysiikan opettajaksi. Samalla hän hoiti Kotkan kaupungin kansankoulujen tarkastajan virkaa. Ernest valittiin vielä samana syksynä koulun rehtoriksi. Kotkassa hän alkoi kirjoittaa oppikirjoja, esimerkiksi Laskuoppi oppikouluja varten syntyi vuonna 1900.

Wänttinen siirtyi matematiikan ja kemian lehtoriksi Jyväskylän lyseoon vuonna 1901, jossa hän työskenteli opettajanuransa loppuun saakka. Viimeiset vuodet Lyseon rehtorina vuodesta 1917 alkaen.

Jokainen, joka hänen kanssaan tuli kouluasioissa tekemisiin, huomasi varmaan, millä vakavuudella ja syvällä antaumuksella hän ammattiinsa suhtautui. Nuorison kasvattaminen oikeuden, totuuden ja hyvän palvelukseen oli voimakkain pyrkimys hänen elämässään. Opettajana Ernest Wänttinen tunnettiin tietorikkaaksi ja taitavaksi saaden täsmällisen selvällä esityksellään heikommatkin oppilaat käsittämään matematiikan monille niin vaikeita ongelmia. Hän oli samalla vaativa opettaja, jonka tunnille ei ollut hyvä tulla valmistumattomana, läksy piti osata, se oli opettaja Wänttisen tinkimätön vaatimus.

Luonnonopin opetuksessa hän esiintyi taitavana kokeiden tekijänä, käyttäen esillä olevan seikan selventämiseksi uusimpia saavutuksia ja monia itse keksimiään laitteita, joista erityisesti voidaan mainita hänen suunnitelmansa mukaan tehty, onnistunut seinätaulu sähkövirran käyttöä varten.

Koulun orkesterille, jossa hänen oma poikansakin oli mukana, Wänttinen omisti erikoista huomiota. Mutta Ernest Wänttinen ei ollut ainoastaan etevä koulumies. Jyväskylän kaupunginvaltuustoon hän kuului vuodesta 1905 alkaen kuolemaansa saakka hoitaen suurimman osan siitä ajasta puheenjohtajan tehtävää.